

[Erhard Jakobsen]

hvert fald. Skal vi virkelig igen til at diskutere Marx og Adam Smith? For det er jo dét, vi gør. Det er dette gamle vedhæng. Til side! Det er spild af Folketingets tid. Skriv bøger ad heksenfeldt til! Det gør ingenting, for dem kan man lade være med at læse. Men det er forfærdeligt, at Folketinget spilder sin tid.

Hvis enkelte regeringsmedlemmer måtte se ud til at være lidt for lidt ambitiøse i deres krav til arbejdsløshedens afskaffelse, vil jeg gerne påtage mig medansvaret for det. Centrum-Demokraterne har i årevis sagt: Der er kun ét parti i Folketinget, der ikke er i stand til at afskaffe arbejdsløsheden, det er Centrum-Demokraterne. Nu har vi heldigvis fået følgesvendene, der også erkender, at det er ikke noget, man går hen og afskaffer ved at vedtage nogle love her. Der kan gøres en indsats, og jeg har fuld tillid til, at vi er på rette spor.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg tror ikke, at hr. Bilgrav-Nielsen var opstået som politisk fænomen, dengang Piet Hein skrev sit berømte gruk om polemik, men jeg skal love for, at hr. Bilgrav-Nielsen i sit politiske virke har taget ved lære af det, for der er jo ingen, der som hr. Bilgrav-Nielsen forstår i sin polemik at bruge det probate trick at dutte folk en mening på, hvis vanvid alle kan forstå.

Jeg må sige til hr. Bilgrav-Nielsens beskrivelse af de synspunkter, jeg har været fremme med om den aktuelle Europadebat, at dem har jeg svært ved at genkende. Det, jeg har peget på, er, at konsekvensen af, at vi nu i bred enighed siger, at vi skal udvide EF hurtigst muligt, vi skal se at få de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa med hurtigst muligt, er, at så bliver vi nødt til at diskutere, hvordan man reformerer EF's institutioner. I den forbindelse opstår diskussionen om balancen imellem store og små lande. Den kan vi ikke udskyde til engang sidst i 1990'erne; den diskussion er aktuel nu, og jeg har så tilladt mig at pege på, at små lande, heriblandt Danmark, selvfølgelig har en interesse i at sikre, at små lande fortsat er med i Kommissionen og andre steder. Men samtidig har vi også en interesse i at sikre, at de store lande ikke føler, at Fællesskabet udvikler sig til de små landes tyranni, sådan at de store lande begynder at etablere samarbejde uden om EF. Det ville være dybt skadeligt for

os. Jeg har peget på, at den diskussion kan vi ikke gemme. Selvfølgelig er det ubekvemt at føre den, samtidig med at der er udvidelsesforhandlinger. Så må vi få de lande, der ønsker optagelse, med i diskussionen, men vi kan ikke udskyde den, fordi der er lande, som presser på.

Derfor var det, at hr. Fogh Rasmussen bebrejdede regeringen, at den i denne sag stikker hovedet i busken som strudsen og ikke vil diskutere det, der i stigende grad er et brændende problem i resten af Europa. Det er opfordringen fra Venstre, at vi tager den debat i stedet for strudsepolitikken, som jo også er den, statsministeren har valgt, da hans udenrigsminister i New York kom med det synspunkt, at som udviklingen har været, ville det være naturligt også at se på FN's Sikkerhedsråd. Jeg venter spændt på statsministerens betragtninger over det emne, så vi kan vende tilbage til det senere i debatten.

Så vil jeg støtte udenrigsministeren; det skal man altid gøre, når man overfalder af sin statsminister. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Også jeg har undret mig lidt over hr. Fogh Rasmussens indlæg om regeringens EF-politik, et indlæg, som han skulle bruge som dokumentation for, som han formulerede det, »at regeringen står svagt og handlingslammet«.

Jeg synes, at hr. Fogh Rasmussen helt overser, at denne regering har sat spørgsmålet om en koordineret europæisk indsats i bekæmpelsen af arbejdsløsheden på dagsordenen, at økonomiministeren med megen energi har maset på for at få et fælles EF-oplæg, og at økonomiministeren har holdt de andre EF-lande i ørerne, når de ikke er kommet med deres oplæg.

Hvis Venstre virkelig mener noget med, at vi skal kunne skabe bedre beskæftigelsesvilkår, også i Danmark, må man gøre sig klart, at det kommer til at foregå i et koordineret vesteuropæisk samarbejde. Men det havde hr. Fogh Rasmussen overhovedet ingen bemærkninger til. De initiativer, der er taget på det område, havde han kun hån og tavshed tilovers for, og netop derfor er den dagsorden, der er foreslået af Socialdemokratiets politiske ordfører hr. Frank Jensen, så vigtig, fordi den endnu en